మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

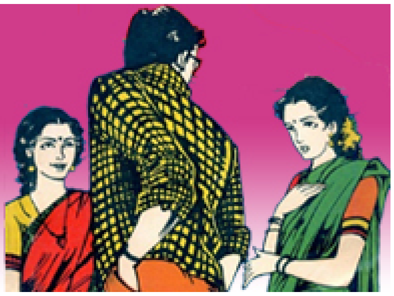

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వలల్ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. 'గుడ్డి' సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా - సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటిలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపిందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొక చోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా - మాళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

❀❀❀

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

"1970 ఆగస్టు చందమామలో ఉపాయశాలి అనే కథ పడిందండీ అదే ప్రచురించబడిన మొదటి రచన" జవాబిచ్చాడు మల్లాది.

"మీరు సీరియల్స్ ఒకేసారి రాసేస్తారా? వారం వారం రాస్తారా?" అన్నది ఉషాకుమారి ఇంక తనవంతు అన్నట్లుగా.

"వారం వారం ఇన్‌స్టాల్ మెంట్సేనండి."

"మరి వారానికి ఎంత రాయాలో ఎలా తెలుస్తుంది?" అడిగింది సుబ్బులు.

"సబ్జెక్ట్ ముందు అనుకుంటాం కాబట్టి సినిమాలో సీన్ డివిజన్‌లాగా ఈ వారానికి కథ ఇక్కడదాకా నడపాలి అనే అయిడియా. ఆటోమేటిగ్గా ఏర్పడిపోతుందండి."

"ఒక సీరియల్‌కి ఒక వారానికి ఎన్ని పేజీలు రాయాల్సుంటుంది?"

"నా రైటింగ్‌లో పన్నెండు అరటావులు పడుతుంది."

"మీరు రాస్తున్న ప్రతిదానికీ కాపీ పెట్టుకుంటారని చదివాం. మంచి ఫ్లోలో రాస్తున్నప్పుడు కార్బన్‌లు ఇన్‌సర్ట్ చెయ్యడం, మార్చడం ఒక అడ్డంగా ఫీలవరా?

"కరెక్టే. అందుకే నేను ఒకేసారి పన్నెండు కార్బన్‌లు వైట్ పేపర్లకి పిన్‌లతో గుచ్చేసి రెడీగా ఉంచుకుంటాను."

"మీరు ఈనాడు ఆదివారంలోనూ, సితార స్పెషల్ ఇష్యూలలో కూడా రాసినవి కూడా చదివాం. బహుశా మీరు అతి తక్కువగా రాసింది ఒక్క ఈనాడు వాళ్ళకేనేమో?"

"లేదండీ ఈనాడు క్కూడా చాలా రాశాను. పది కలం పేర్లు పెట్టుకుని రాయడం వల్ల అందరికీ ఆ విషయం తెలియదు."

"పది కలం పేర్లా? నిజం?" అంది మౌళవిక. ఇది ఆ రోజువరకు ఆమె గమనించని విషయం. మనకు బాగా తెలుసునన్న విషయంలో ఇంకా తెలుసుకోవలసింది ఉండిపోయిందనే సంగతి తెలియగానే వచ్చే అనుభూతి ఆమె కళ్ళలో తొంగి చూసింది.

"పృథ్వీరాజ్, రేవతి, రాజు, కిష్టప్ప, క్రిష్ణ, వెంకట్, ఆశ్లేష, మల్లాది, రాణి ఇవన్నీ ఈనాడుకి నేను వాడిన కలం పేర్లే. అలాగే పల్లకి వారపత్రికకలో 'కిష్ణ' పేరుతో జోక్స్ కొన్ని రాసాను."

"ఏవండీ మా ఇంటర్వ్యూయింగ్‌తో మిమ్మల్ని జోరు కొట్టెయ్యడం లేదు కదా?" అంది జయశ్రీ

తల అడ్డంగా ఉపాడు మల్లాది చిరునవ్వుతో. "తన రచనల గురించి, తన గురించి ఎంతో ఉత్సాహంగా అడుగుతున్న పాఠకుల పట్ల ఏ రైటరూ బోరు ఫీలవడండి" అన్నాడు తాపీగా.

"మీ రైటర్లందరూ ఇంగ్లీషు నవల్సు చదివేసి కాపీ కొట్టేస్తారెందుకండీ?"

ఆనంద సమయంలో అపశ్రుతిలాంటి ఆ ప్రశ్నకి అందరూ అటువైపు తిరిగారు అడిగింది సంయుక్త. మల్లాది మళ్ళీ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"ఎక్కడో ఒక సంఘటన ఆధారంగా తీసుకుని నవలను మలచుకోవడం వేరు. ఒక నవలను దృష్టిలో పెట్టుకుని పేరలర్ లైన్స్‌లో మరో నవలను రాయడం వేరు. మొదటది ఇన్స్పిరేషన్, రెండవది ఇమిటేషన్. అలాగాక ఒక భాషలోని నవలను, ఇంకో భాషలోకి పేరొక్కటే మార్చు చేసి, సంఘటనలు సన్నివేశాలతో సహా దించెయ్యటం వేరు. ఇది మీరన్న కాపీ. ఇన్ని రకాల వ్యత్యాసాలను పెట్టుకుని వీరు మొత్తం మన రైటర్లని, వాళ్ళు రాసిన వాటన్నిటినీ కట్టకట్టేసి ఒకే బ్రాండ్ ముద్ర వేసేస్తే ఎలా?" అని అన్నాడు.

అక్కడున్న వారందరికీ మల్లాది ఇచ్చిన వివరణ ఎంతో నచ్చింది ప్రశంసపూర్వకంగా మౌళవిక వంక చూశారు. ఆమెకు కావలసింది కూడా అదే

"అది కాదండీ.. అసలు" అంటూ చెప్పబోతున్న సంయుక్తని అడ్డుకున్నారు మిగిలిన బృందంలోని సభ్యులు.

ఏది కాదే. నువ్వసలు తెలుగు నవల ఎన్ని చదివావు చెప్పు? అంటూ నిలదీసి అడిగేసరికి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోయిందామె ఒక్కసారిగా అందరూ తనకు ఎదురు తిరుగుతారని ఆమె ఎప్పుడూ ఊహించలేదు.

"ఏమోనండి? బట్ ఐ హేట్ అవర్ తెలుగు రైటర్స్" అంది అసహనంగా. అప్పటికే ఆమె అహం దెబ్బతిన్నది.

"అది మా దురదృష్టం అనుకుంటాంలెండి అంతకుమించి ఏం చెయ్యగలం చెప్పండి? ప్రతి ఒక్కరిని పిలిచి మీటింగ్ పెట్టి 'మా నిజాయితీ ఇది' అని నిరూపించుకుంటూ కూచోలేం కదా" అని అన్నాడు మల్లాది చెదరని చిరునవ్వుతోనే.

"ఇంక ఈ డిస్కషన్ ఆపేయండి సార్. సరదాగా ఏదయినా ఆడదాం" అంది మౌళవిక.

"అవునండీ" అంటూ ముందుకు వచ్చింది సరళ "మల్లాదిగారూ మీ 'సావిరహే'లో రకరకాల క్విజ్‌లు గమ్మత్తులు రాసారు. అలాంటిదొకటి ఇప్పుడు చెప్పారా? మేం కూడా మా ఇంట్లో వాళ్ళని అదరగొట్టేట్టుండేది" అని అడిగిందామె.

"రైట్. ఓ తమాషా అయిన ఆట చెప్తాను వినండి" అని మొదలుపెట్టాడు మల్లాది. అందరూ ఎంతో ఉత్సాహంగా అతడిని చూస్తూ కొద్దిగా ముందుకు జరిగారు.

"నేను నాలుగు ప్రశ్నలు వరసగా అడుగుతాను. వాటికి సమాధానాలు వరసగా చెప్పాలి. ఎన్నిసార్లు అడిగినా సరే మీ సమాధానాలు వరస క్రమం తప్పకూడదు. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ మీ సమాధానాల ఆర్డరు మారకూడదు. అలా చెప్పగలరా?" అని అడిగడు.

"ఇందులో పెద్ద గొప్పేముంది? నాలుగే కదా ఆ మాత్రం గుర్తుండదంటారా?" అంది సంయుక్త.

"అదే అసలు ట్రిక్కు. నా ప్రశ్నల మాట అటుంచి మీరు చెప్పే మీ సమాధానాలు మీకు వినిపిస్తున్నంత కాలం అవి ఆర్డరులోనే వస్తాయి. అదే మీరు రెండు చెవులు మూసుకుని చెప్పడానికి ప్రయత్నించండి అప్పుడు డెఫినెట్‌గా ఫెయిలవుతారు. కావాలంటే పరీక్షించండి. ఇది మీ జ్ఞాపక శక్తికి ఓ టెస్ట్" అన్నాడు మల్లాది చాలెంజింగ్‌గా.

"సరే ఇదేమిటో చూస్తాను. నువ్వు ముందుకురా విజయలక్ష్మీ ఈ రహస్యాన్ని చేధించేస్తాను. ఆయన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పు" అంది సంయుక్త విజయలక్ష్మిని ముందుకు లాగుతూ.

"నేను రెడీ సార్" అంది విజయలక్ష్మి.

"సరే మొదలు పెడదాం. మొదటి ప్రశ్న. మీరిష్టపడే వ్యక్తి ఎవరు?" అన్నాడు మల్లాది.

"ఎన్.టి.రామారావు"

"మీ కిష్టమయిన ఊరు? గుర్తుంచుకోండి ఇది రెండో ప్రశ్న."

"ఎన్.టి.రామారావు పుట్టిన నిమ్మకూరు."

"మీకు నచ్చే సమయం? ఇది మూడు."

"ఎన్.టి.ఆర్ టీవీలో ప్రసంగించే సమయం."

"మొత్తానికి కాలేజీ అమ్మాయి అనిపించుకున్నారు. సరే మీరిష్టపడే నాణెం ఏది? అయిదు పైసలా, పదిపైసలా, పావలానా, అర్ధా? చెప్పండి దిసీజ్ లాస్టు" అన్నాడు మల్లాది.

"ఎన్.టి.రామారావు బొమ్మ ఏ నాణెం మీదైనా ప్రింట్ చేస్తారో అదే నాకిష్టమయిన నాణెం" అని ముగించింది విజయలక్ష్మి.

"వండ్రఫుల్. ఆన్సర్లు గుర్తున్నాయి కదా - ఇప్పుడు చెవులు మూసుకోండి. నా వేలువైపే చూస్తుండండి. నేనొక వేలు ఆడిస్తాను. అప్పుడు ప్రశ్న అడిగినట్టు గుర్తున్నమాట. ఎందుకంటే మీరు చెవులు మూసుకుంటారు. కాబట్టి నా ప్రశ్న మీకు వినిపించదు లేదా లిప్ మూమెంట్‌ని బట్టి చెప్పగలిగినా సరే. ఓకే యేనా?"

అందరూ ఎంతో ఉత్సాహంగా చూస్తున్నారు. విజయలక్ష్మి చెవులు మూసుకుంది. మల్లాది తన ప్రశ్నలని నెమ్మదిగా అడుగుతున్నాడు. ఆమె కరెక్టుగా చెప్పింది సమాధానాలని అందరూ చప్పట్లు చరిచారు.

"ఏం సార్. ఓడిపోయినట్టేనా?" అంది సంయుక్త.

"అప్పుడేనా? ఇదే ఆర్డరులో మరో రెండుసార్లు చెప్పమను చూద్దాం" అన్నాడు మల్లాది.

"ఓస్ ఇంతేనా? వినండి. ఎన్.టి.ఆర్. ఆయన పుట్టింది నిమ్మకూరు. ఆయన ప్రసంగించే సమయం, ఆయన బొమ్మ ప్రింట్ చేయబోయే నాణెం - మరోసారి చెప్పనా?" అంది విజయలక్ష్మి.

"యస్ - చెవులు మూసుకోవడం మర్చిపోయారు."

"ఓహ్ - సారీ" అంటూ చెవులు మూసుకుని గడగడా చెప్పేసింది విజయలక్ష్మి.

"ఎన్.టి.ఆర్. టీవీలో ప్రసంగించే సమయం, ప్రింట్ చెయ్యబోయే నాణెం తర్వాత తర్వాత" అంటూ నట్లు కొట్టేసింది.

అందరూ మరోసారి చప్పట్లు చరిచారు సంతోషంగా.

"ఇదేమంత పెద్ద కష్టమయిన గేమ్ కాదే విజయలక్ష్మి ఆన్సర్లు పెద్దవిగా ఉన్నాయి కాబట్టి లాస్టులో తప్పిందేమో? అవునా మల్లాదిగారూ. అదే నా ట్రిక్కు?" అడిగింది సంయుక్త.

"పోనీ మీరు చిన్న ఆన్సరిచ్చి ట్రై చేయండి."

''ఓకే - స్టార్ట్'' అంతకుముందొకసారి దెబ్బతిన్న ఆమె అహం ఈసారి అతడ్నెలాగయినా కించపరచాలని తాపత్రయపడుతుంది.

''బట్ వన్ థింగ్ సంయుక్తగారూ. యు మస్ట్ బి స్పోర్టివ్. ప్లీజ్ ఏ ట్రిక్కీ గేమ్'' అన్నాడు మల్లాది.

''నాతో ఫరవాలేదండీ. మీరోడిపోతే ఏం చేస్తారో చెప్పండి?'' అంది సంయుక్త పంతం తొణికిసలాడుతున్న స్వరంతో.

''ఫారిన్ నుంచి ఇండియాకు వచ్చే ప్రతి పుస్తకం మీద త్రీ హండ్రెడ్ పర్సెంట్ కస్టమ్స్ డ్యూటీ వెయ్యమని రాజీవ్ గాంధీకి రిక్వెస్టు చేసి ఒప్పిస్తాను. సరేనా?''

అందరూ ఘొల్లుమన్నారు. సంయుక్త ముఖం జేగురించింది. ''మొదలుపెట్టండి. అయామ్ రెడీ'' అంది.

''నంబర్ వన్. మీరిష్టపడే వ్యక్తి ఎవరు?''

''అమితాబ్''

''మీ కిష్టమైన ఊరు?''

''బొంబాయి''

''మీరిష్టపడే సమయం''

''రాత్రి''

''మీ కిష్టమైన నాణెం?''

''పది పైసలు''

''రైట్. ఇదే ఆర్డర్‌లో చెవులు మూసుకుని చెప్పండి అంటూ ప్రశ్నలడిగాడు మల్లాది.

సంయుక్త చెవులు మూసుకుని చెప్పింది కరెక్టుగా.

''మళ్ళీ'' అన్నాడు అతడు.

తిరిగి కరెక్టుగానే చెప్పింది సంయుక్త. అందరూ ఎంతో ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు వీరిద్దరివైపు. మల్లాది చెయ్యి ఎవరికీ తెలియకుండా పక్కనున్న టేప్ రికార్డర్‌ని నొక్కింది.

''ఇప్పుడు చెప్పండి. మీ వుడ్ బి ఎవరు?'' అడిగాడు అతడు సౌండ్ తక్కువగా వచ్చేట్టు, పెదాలు కదలికతో దొరకనట్టు.

''అమితాబ్'' అంది సంయుక్త సీరియస్‌గా చెవులు మూసుకుని. అందరూ ఒక క్షణం పాటు నివ్వెరపోయారు. నవ్వాలో నవ్వకూడదో తెలియక ఆశ్చర్యపోతూ గమనించసాగారు.

''ఎంగేజ్‌మెంట్ జరిగిన ఊరు''

''బొంబాయి.''

''పెళ్ళి ముహూర్తం ఎప్పుడు?''

''రాత్రి.''

''మీరు కట్నం ఎంతిచ్చారు?''

''పది పైసలు.''

''అప్పటికి అర్థమయింది అందరికీ ఈ గేమ్ పడీ పడీ నవ్వసాగారు. చెవుల నుంచి వేళ్ళు తీసి అటూ ఇటూ చూసింది సంయుక్త. టేప్ రివైండ్ చేసి ప్లే బటన్ నొక్కాడు అతడు ఒక్క క్షణంలోనే సంయుక్త ముఖంలో రంగులు మారాయి.

''మీరు నన్ను చీట్ చేశారు'' అంది కీచు స్వరంతో.

''అదే ఈ గేములోని ట్రిక్కు. మీరు యిది చాలా స్పోర్టివ్‌గా తీసుకోవాలని ముందే చెప్పాను'' అన్నాడు మల్లాది.

మౌళవిక. జయశ్రీ ముఖాలు చూసుకున్నారు. ఈ గేము సంయుక్తతో కాక ఇంకెవరితోనైనా ఆడివుంటే బాగుండుననిపించింది ఆ క్షణంలో ఇద్దరికీ.

సంయుక్త తమాయించుకుంది.

"మరి విజయలక్ష్మిని అడిగినప్పుడు ప్రశ్నలు మార్చలేదేం?" అని అడిగింది.

"ఈ గేమ్ లో ఎవరో ఒకరు ఎస్కేప్ గోట్ కాక తప్పదు. దానికి ముందు ఇద్దరు ముగ్గురుతో ఏమీ తెలీనట్టు కరెక్టుగా ఆడాలి. వాళ్ళు ఎస్కేప్ గోట్‌లు అన్నమాట" అని వివరించాడు అతడు.

మళ్ళీ మరోసారి అందరూ చప్పట్లు చరిచారు. ఈ గేమ్ అక్కడున్న వారందరికీ ఎంతో నచ్చింది సంయుక్తకి తప్ప.

"ఏమయినా అమ్మాయిలతో ఇటువంటి గేమ్స్ ఆడడం మంచిది కాదనుకుంటా" అని అందామె. ఆమెకింకా కోపం తగ్గలేదని తెలుస్తూనే ఉంది.

"సో.. స్టిల్ యు ఆర్ ఫీలింగ్ బాడ్ ఎబౌటిట్. అంతేనా సంయుక్తగారూ?" అడిగాడు మల్లాది సంయుక్తవైపు సూటిగా చూస్తూ.

ఆ చూపులో "నువ్వు ప్రగల్భాలు పలికినంత స్పోర్టివ్ టైపుకాదన్నమాట" అనే అర్ధం ఉంది.

"నో...నో...నాటెటాల్" అంది సంయుక్త. మనసులో మాత్రం మరిగిపోతూనే ఉందామెకు. తప్పనిసరి పరిస్థితులలో ఓకే లీవిట్" అందొక నిముషం తర్వాత.

"మల్లాదిగారూ మీరిప్పుడు రాయబోతున్న నవలలు ఏమున్నాయండి?" అని అడిగింది.

"రెండు మూడు నెలల్లో ఓ వారపత్రికలో మరో కొత్త సీరియల్ మొదలవుతుంది. ప్రస్తుతం ఎయిర్ హోస్టెస్ సబ్జెక్టు మీద టెర్రరిస్టు సబ్జెక్టు మీద రెండు నవలలు తయారవుతున్నాయి. ఓ సంవత్సరంలోగా పూర్తవచ్చు."

"వన్ ఇయరా? మైగాడ్ " అంది సరళ.

"మరి కావాల్సినంత మెటీరియల్ సమకూర్చుకుని పాయింట్స్ అవీ యాడ్ చేసుకుని ఎంత అవస్థపడాలి? అంతేగాక గ్రిప్ పోకుండా సీన్ డివిజన్ చేసుకుని ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే చాలా ఉందండి. మేం ఇంత కష్టపడినా సంయుక్తగారిలాంటివాళ్ళు మేం ఏదో ట్రాన్స్ లేషన్ వర్క్ చేసేస్తున్నాం అంటారు" అన్నాడు మల్లాది.

"మధ్యలో నన్నెందుకు లాగడం. మరోసారి ఎస్కేప్ గోట్ చేద్దామనా?" అంది సంయుక్త.

ఆమె బాగా ఉడుక్కుందనీ అక్కడున్న వాళ్ళందరికీ అర్ధమయిపోయింది మళ్ళీ ఈ ప్రస్తావన రాకుండా జాగ్రత్త పడాలని ఒకరికొకరు కనుసైగలు చేసుకున్నారు.

"మల్లాదిగారూ మీరేం అనుకోకపోతే ఓ చిన్న సందేహం" అంటూ అప్పటిదాకా నిశ్శబ్దంగా ఉండి గమనిస్తున్న స్వర్ణకుమారి ముందుకు వచ్చింది.

"చెప్పండి"

"ఓ రచయితగా మీ జీవితంలో మీకు ఏదైనా ఓ బ్యాడ్ ఎక్స్‌పీరియన్స్ ఉందా?"

ఒక్కసారిగా అందరూ నిశ్శబ్దం అయిపోయారు. అతని ముఖంలో తాండవించిన గంభీరత్వాన్ని చూసి.

కళ్ళు పైకెత్తి కిందకి దించాడతను. అలా దించుతూనే ఓ క్షణం పాటు కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

"ఉంది. నిజంగా అటువంటి చిత్తక్షోభ పగవాడికి కూడా వద్దనిపించే రోజది" అన్నాడు.

"ఇఫ్ యూ డోంట్ మైండ్ మేం తెలుసుకోవచ్చా?" అంది జయశ్రీ అందరి చూపులూ 'మా అభ్యర్ధన కూడా అదే' అన్నట్లున్నాయి.

"రైట్. చెబుతా వినండి" అన్నాడు అతను గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి వదులుతూ.

కూర్చున్న పిల్లలందరూ ఎంతో ఉత్సుకతతో ముందుకి జరిగారు.

6

"1983 డిసెంబరు ముప్ఫైవ తేదీ 'చంటబ్బాయి' సీరియల్ క్లయిమాక్స్ రాస్తున్నాను. తండ్రిని ద్వేషించిన కొడుకు ఆ తండ్రిని తిడుతూ ఉత్తరం రాసే సీను. సరిగ్గా అదే సమయానికి టెలిగ్రాం వచ్చింది. మా ఫాదర్‌కి పెరాల్సిస్ స్ట్రోక్ వచ్చిందంట. ఆ స్ట్రోక్ వచ్చి కూడా రెండు రోజులయిందట. వెంటనే రమ్మనమని కబురు.

అటు మా నాన్నగారెలా ఉన్నారోనన్న ఆతృత ఓ వైపు. ఇటు సీరియల్ ఇన్‌స్టాల్‌మెంటు ఇవ్వాల్సిన డెడ్ లైన్. అదీ తండ్రిని తిడుతూ రాయాల్సిన సీను. ఊహించుకోండి. ఒక రచయిత మనోవ్యథ" అని ఆగి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు మల్లాది.

కూర్చున్న వారందరూ ఎంతో ఆసక్తితో వింటున్నారు నిజాయితీగా. నిట్టూర్చడం కూడా మరిచిపోయారేమోనన్నంత నిశ్శబ్దంగా ఉంది వాతావరణం. ఇసుకలో పిన్ను పడినా కూడా వినిపించేటంతటి చిక్కటి నిశ్శబ్దం అది.

"సాధారణంగా రచయితకి అన్ని పాత్రలు తానై తాదాత్మ్యం చెందుతూ రాయాల్సిన అవసరం ఉంటుంది. అలా రాయగలిగినవాడే పదికాలాలపాటు నిలబడగల రచయిత అవుతాడు. అలా రాసినప్పుడే ఆ రచన పదికాలాలపాటు నిలబడుతుంది. అలా మెంటల్‌గా ఇన్‌వాల్వు అవుతూ తండ్రిమీద ద్వేషం పెంచుకునే ఓ కొడుగ్గా కసినింపుకుంటూ, వాచీ చూసుకుంటూ నన్ను నేను నిగ్రహించుకుంటూ అరకొరగా రాసినట్టు ఉండకుండా ఉండడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నం చేసినా ఆ నాటి రాత్రి నా మెదడులో నరాలెంతగా ఒత్తిడికి గురి అయ్యాయో, నా గుండెల్లో తంత్రులెంతగా టాంపర్ చెయ్యబడ్డాయో తలుచుకుంటే ఇప్పటికీ ఒక్కసారిగా ఓ జర్కు.." అంటూ ఆగాడు మల్లాది.

అందరి కళ్ళలోనూ సానుభూతి. మౌళవిక కళ్ళలో కమ్ముకుంటున్న కన్నీరు మరో నిమిషంలో ధారాపాతంగా వర్షించడానికి సిద్ధంగా ఉంది. అది ముందే గ్రహించిన జయశ్రీ ఎవరికీ కనపడకుండా మౌళవిక చేతిని నొక్కుతోంది 'కాస్త కంట్రోల్ చేసుకో' అన్నట్లు.

ఈలోగా వెక్కుతున్నట్లు బరువుగా ఊపిరి పీల్చిన శబ్దం. అందరూ అటువైపు చూశారు. సుధ తన కన్నీటిని తుడిచేసుకుంటోంది.

"ఏయ్ ఏంటది? డోంట్ బి సిల్లీ" అంది సంయుక్త. ఆమె స్వరంలో ఓదార్పు కన్నా అధికారమే ఎక్కువగా ధ్వనించింది.

"లేదే మనస్ఫూర్తిగా ఏడవడానికి కూడా వీలులేని జీవితం నిజంగా దుర్భరం. అతడెంత గొప్పవాడు కానీ" అంది సుధ.

"అందుకే తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము అన్నాడు శ్రీశ్రీ" అంది ఉషాకుమారి.

"ఇక్కడ సమస్య తోడు కాదు" అంది మౌళవిక.

"కరక్టే ప్రపంచంలో ఎవరైనా ఒంటరితనాన్ని ఫీలవుతారేమోగానీ రచయిత మాత్రం కాదు. ఎప్పుడూ చక్కటి క్రియేటివిటీని అనుభవించగల రచయితకి తన పాత్రలే తనకెప్పుడూ తోడు" అంది జయశ్రీ

"ఎగ్జాట్లీ. కానీ ఇక్కడ తను ఆల్‌రెడీ సృష్టించిన పాత్రే తన మానసిక పరిస్థితికి వ్యతిరేకంగా ఆయువుపట్టులాంటి ఓ సన్నివేశానికి జీవంగా నిలబడాలంటే ఓహ్.. హేట్సాఫ్ మల్లాదిగారు. నిజంగా నాకు ఈరోజే ఆ రోజేమో అన్నంత టచింగ్‌గా ఉంది" అంది సరళ. ఆమె కళ్ళలో కూడా సన్నటి కన్నీటి పొర.

"మీరెందుకింత గొప్ప రచయిత అయ్యారో నాకిప్పుడు అర్థం అయింది మల్లాదిగారూ" అంది సంయుక్త.

అందరూ ఆమెవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశారు. ఇంత త్వరగా అర్థం చేసుకోగల అవగాహన ఈమెకెప్పుడు అలవడిందా అని.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments